

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 6. října 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Constanța – Rumunsko) – TS, UT a VU v. Casa Națională de Asigurări de Sănătate a Casa de Asigurări de Sănătate Constanța

(Věc C-538/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Sociální zabezpečení – Zdravotní pojištění – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Článek 20 odst. 1 a 2 – Lékařská péče poskytnutá v jiném členském státě, než ve kterém má pojištěnec bydliště – Předchozí povolení – Podmínky – Požadavek zprávy předepisující léčbu vydané lékařem spadajícím pod vnitrostátní systém veřejného zdravotního pojištění – Předepsání alternativní léčby na základě druhého lékařského názoru poskytnutého v jiném členském státě, než ve kterém má pojištěnec bydliště, která má výhodu, že nezpůsobuje trvalé zdravotní postižení – Úplná náhrada léčebných výloh spojených s touto alternativní léčbou – Volný pohyb služeb – Článek 56 SFEU“)

(2021/C 481/13)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Constanța

Účastníci původního řízení

Žalobci: TS, UT a VU

Žalované: Casa Națională de Asigurări de Sănătate a Casa de Asigurări de Sănătate Constanța

Výrok

Článek 20 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 988/2009 ze dne 16. září 2009 a ve spojení s článkem 56 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že pojištěnec, který v jiném členském státě, než je stát jeho bydliště, podstoupil léčbu spadající mezi výkony schválené právními předpisy členského státu bydliště, má za podmínek stanovených tímto nařízením nárok na úplnou náhradu výdajů na tuto léčbu, pokud nemohl získat povolení příslušné instituce podle čl. 20 odst. 1. nařízení z důvodu, že ačkoli diagnóza a naléhavá nutnost zahájení léčby byly potvrzeny lékařem spadajícím pod systém zdravotního pojištění členského státu bydliště, tento lékař mu předepsal jinou léčbu, než jakou si pojištěnec zvolil na základě druhého lékařského názoru poskytnutého lékařem v jiném členském státě, která na rozdíl od prvně uvedené léčby nezpůsobuje trvalé zdravotní postižení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 357, 21.10.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 6. října 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad – Blagoevgrad – Bulharsko) – „ECOTEX BULGARIA“ EOOD v. Teritorialna direksia na Natsionalnata agentsia za prihodite – Sofia

(Věc C-544/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 63 SFEU – Volný pohyb kapitálu – Směrnice (EU) 2015/849 – Oblast působnosti – Vnitrostátní právní úprava, která vyžaduje, aby platby přesahující určitou částku, byly prováděny výlučně převodem nebo vkladem na platební účet – Článek 65 SFEU – Odůvodnění – Boj proti daňovým podvodům a únikům – Přiměřenost – Správní sankce trestní povahy – Článek 49 Listiny základních práv Evropské unie – Zásady zákonnosti a přiměřenosti trestných činů a trestů“)

(2021/C 481/14)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad – Blagoevgrad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „ECOTEX BULGARIA“ EOOD

Žalovaný: Teritorialna direksia na Natsionalnata agentsia za prihodite – Sofia

za přítomnosti: Prokuror ot Okražna prokuratura – Blagoevgrad

Výrok

- 1) Právní úprava členského státu, která pro tuzemské platby, jejichž částka se rovná stanovené prahové hodnotě nebo je vyšší, zakazuje fyzickým a právnickým osobám provádět platby v hotovosti a požaduje po nich, aby platby prováděly bankovním převodem nebo vkladem na platební účet, nespádá do působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES.
- 2) Článek 63 SFEU ve spojení s čl. 49 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání právní úpravě členského státu, která za účelem boje proti daňovým podvodům a únikům zaprvé zakazuje fyzickým a právnickým osobám provádět v tuzemsku platby v hotovosti, pokud se částka těchto plateb rovná stanovené prahové hodnotě nebo je vyšší, a která za tímto účelem vyžaduje provedení bankovního převodu nebo vkladu na platební účet, včetně případu, kdy se jedná o vyplácení dividend ze strany společnosti, a která zadruhé v reakci na porušení tohoto zákazu stanoví režim sankcí, v jehož rámci se výše pokuty, která může být uložena, vypočte na základě pevného procenta z celkové částky platby, která byla zaplácena v rozporu s uvedeným zákazem, aniž může být tato pokuta upravena v závislosti na konkrétních okolnostech věci, za podmínky, že tato právní úprava je způsobilá zaručit uskutečnění uvedených cílů a nepřekračuje rámec toho, co je k dosažení těchto cílů nezbytné.

(¹) Úř. věst. C 357, 21.10.2019.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. října 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Consorzio Italian Management, Catania Multiservizi SpA v. Rete Ferroviaria Italiana SpA

(Věc C-561/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 267 SFEU – Rozsah povinnosti vnitrostátních soudů rozhodujících v posledním stupni podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Výjimky z této povinnosti – Kritéria – Otázka týkající se výkladu unijního práva vznesená účastníky vnitrostátního řízení poté, co Soudní dvůr vydal v tomto řízení rozsudek o předběžné otázce – Neupřesnění skutečností odůvodňujících nezbytnost odpovědi na předběžné otázky – Částečná nepřijatelnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce“)

(2021/C 481/15)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Consorzio Italian Management, Catania Multiservizi SpA

Žalovaná: Rete Ferroviaria Italiana SpA